

РЕШЕНИЕ

№ 6600

гр. София, 11.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 15.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Наталия Ангелова

ЧЛЕНОВЕ: Веселина Женаварова

Станимира Друмева

като разгледа дело номер **7237** по описа за **2021** година докладвано от съдия Наталия Ангелова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на КПКОНПИ против Решение от 20136636/11.06.2021г. по НАХД № 12549/2020г. на СРС, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № 00105/31.08.2020г., с което на Н. О. Ш., на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ за нарушение на чл. 38, ал.1, т. 1, вр. чл. 35, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 1000 лева.

Касаторът -КПКОНПИ, счита, че от описанието на дължимото от лицето поведение ставало ясно, че конкретната декларация, която не е подадена следвало да се подаде до 02.01.2020г., позовава се на т.н. продължено нарушение, посочва съдебна практика Решение № 3426/18.05.2016г. по адм.д. 2063/2016г. на Решение № 163/20.05.2015г. по дело 146/2015г. на АС Враца, Решение № 4166/21.06.2017г. по адм.д.3940/2017г на АССГ, претендира неправилност на преценката на съда и законосъобразност на НП на по чл. чл.57, ал.1 т.5 ЗАНН. По същество счита, че разпоредбата на чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ вменява в задължение Декларация за имущество и интереси да се подава в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност, а разпоредбата на чл.35, ал.1, т.2 от същия закон конкретизира видът на декларацията. Твърди се, че на основание § 68 от ЗПКОНПИ за общинските съветници, за които с този закон за първи път възниква задължение за деклариране,

подават встъпителни декларации при условията и по реда на този закон в едномесечен срок. В АУАН и в НП изрично е посочено, че в случая законоустановения срок за подаване на декларацията, считан от възникване на задължението, а именно 01.12.2019 г. е до 02.01.2020 г., като лицето не е декларирало пред КПКОНПИ. Изложени са доводи, че при неизпълнение на задълженията по ЗПКОНПИ чл. 28 от ЗАНН е неприложим, защото характера на засегнатите отношения изключва приложението на маловажен случай, обратното означавало обезсмисляне съществуването и прилагането на този закон, непостигане на индивидуалната и генералната превенция на административното наказание. Защитените от ЗПКОНПИ обществени отношения несъмнено били засегнати с достатъчен интензитет за бъде санкционирано лицето по административен ред, фактическата обстановка, нарушението и авторството на деянието били установени в хода на административнонаказателното производство, по чл.173, ал. 1 от ЗПКОНПИ на г-н Ш. законосъобразно било наложено предвиденото административно наказание - „глоба“ в минимално установения от закона размер - 1 000 лева, която санкция и съответствала на целите на наказанието по в чл.12 от ЗАНН.

Пред съда касаторът чрез юрк. А. поддържа жалбата, иска от съда да потвърди изцяло НП, като постановено в съответствие с изискванията на ЗАНН.

Ответникът Н. О. Ш., с адрес [населено място], обл. Р., не е изразил становище по касационната жалба, не е взел участие в съдебното заседание по делото нито лично нито чрез представител.

Прокурорът представи заключение за неоснователност на касационната жалба, счита решението за правилно и материално законосъобразно, не били допуснати процесуални нарушения при постановяването му, иска от касационната инстанция да го остави в сила.

Пред касационната инстанция не са събирани доказателства във връзка с наведените касационни основания.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XI-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

От доказателствата по делото е видно, че на 02.03.2020 година – Главен специалист в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ извършил проверка на получените и вписаните в регистрационните дневници Декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (ЗПКОНПИ) да подават декларации за имущество и интереси по чл. 37, ал. 1, т. 1 – 6, т. 9, т. 12 – 14, вр. чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от встъпването в длъжност.

При проверката е установено, че Н. О. Ш., заемащ длъжност „Общински съветник“ в Общински съвет при [община], област Р., не е подал пред КПКОНПИ в законоустановения срок до 02.01.2020 година включително Декларация за имущество и интереси, като същият е встъпил на длъжността „Общински съветник“ на 26.10.2019 година.

В НП и АУАН е посочено, и както се поддържа в касационната жалба, задължението за деклариране следвало да бъде изпълнено както следва: съобразно изменение на

ЗПКОНПИ, влезли в сила на 01.12.2019 година, Декларацията е следвало да бъде подадена в едномесечен срок от 01.12.2019 година до 02.01.2020г. При проверката било установено, че декларация към 02.03.2020г. не е била подадена, декларацията е подадена със закъснение повече от три месеца на 15.04.2020г.

За установеното нарушение бил съставен АУАН № ПР-217 от 24.03.2020 година за нарушение на чл.38, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ, съставен в отсъствие на нарушителя при свидетели, тъй като след изрична покана да се яви за съставяне на АУАН, връчена му лично на 13.03.2020 година, Ш. не се явил в Дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ на указаната му дата - 24.03.2020г.

Актът е подписан от актосъставителя и двама свидетели, след което на 07.07.2020 година е връчен лично на Н. О. Ш., а последният го подписал без възражения.

Въз основа на съставения АУАН е издадено и Наказателно постановление № НП-00105 от 31.08.2020 година, с което за нарушение на чл.38, ал.1, т.1, вр. чл.35, ал.1, т.2 от Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобито имущество (ЗПКОНПИ), на Ф. е наложено административно наказание „Глоба“ в размер на 2500 лева на основание чл.173, ал.1 от ЗПКОНПИ.

СРС е обсъдил подробно приложените по делото доказателства и е анализирал приложимите правни норми. Приел е, че предвиденият контрол в ЗАНН е за законосъобразност и съдът не е обвързан от твърденията нито на жалбоподателя, нито от фактическите констатации, а е длъжен служебно да издири обективната истина и приложимия по делото закон. Формиран е извод, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, но при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, тъй като в АУАН като дата на нарушението била посочена дата 02.01.2020г. - като краен срок, до който лицето е можело да подаде декларацията си, респективно на същата дата лицето не е в нарушение. Първата възможна дата на нарушението е 03.01.2020г., но такова установяване нямало.

На следващо място, въззивният съд е приел, че описанието на нарушението в АУАН и НП е вътрешно противоречиво. и дори по пътя на формалната логика не би могла да се изведе волята на административнонаказващия орган поради следното:

-и в двата акта било посочено, че задължението за деклариране било възникнало в едномесечен срок от встъпването на Ш. на висша длъжност

-впоследствие въз основа на текстове от ПЗР на ЗПКОНПИ било въведено твърдение, че задължението за деклариране възниквало н 01.12.2019г., а в цифровата квалификация на нарушението не било посочено нарушение на пар.68 от ПЗР на ЗПКОНПИ и пар.4, ал.1 от ПЗР на същия закон.

Посоченото рефлектирало върху правото на наказаното лице да разбере обвинението, така и на съда да извърши проверка по спазването на сроковете по чл.34 ЗАНН и по правилното приложение на закона.

Правна преценка на касационната инстанция.

Разпоредбите на чл.38, ал.1, т.1, вр. чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ задължават лицата, заемащи висши публични длъжности, с изключение на тези, задължени по Закона за съдебната власт, да подадат декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от заемането на висшата публична длъжност. По силата на чл.6, ал.1, т.32 от ЗПКОНПИ общинските съветници са задължени да подадат декларация за имущество и интереси по чл.35, ал.1, т.1 от ЗПКОНПИ.

Видно от АУАН и НП, органът е посочил като нарушена разпоредбата на чл.38, ал.1,

т.1 във връзка с чл.35, ал.1, т.2 от ЗПКОНПИ - задължението да подаде декларация в едномесечен срок от встъпването. Ш. е встъпил в длъжност като общински съветник на 26.10.2019 година.Следователно, посоченото задължение е възникнало от встъпването на 26.10.2019г. и срокът е до 26.11.2019г. В НП на ст.1 изрично е посочено, че на 26.11. 20219г. КПКОНПИ е узнала за възникналото задължение за деклариране.

В противоречие със задължението за деклариране по посочената като нарушена разпоредба, органът е обосновал различен начален момент и срок, в който според него е следвало да се изпълни задължението за деклариране - с предвиденото по § 68 от ПЗР на ЗПКОНПИ , вр. § 4, ал. 1 от същия закон, без същевременно да посочи, че някоя от двете разпоредби е нарушена.

С § 4, ал. 1 ЗПКОМПИ законодателят е въвел срок за деклариране, но не от встъпването в длъжност на лицето, а от различен начален момент - датата на одобряване на образец на декларация по чл.35, ал.1 от този закон от Комисията. В НП няма данни за нов образец на декларация, одобрен от 01.12.2019г., относим към общинските съветници. Приложимостта на § 4, ал.1 ЗПКОМПИ за общинските съветници, считано от 01.12.2019г., не е равностойно на изменение на съдържанието на разпоредбата, относно началният момент, от който възниква задължението за деклариране.. В случай, че волята на законодателя е била такава, същият е могъл да посочи в § 68 от ПЗР на ЗПКОНПИ изрично или в друга разпоредба, че за общинските съветници, за които за пръв път възниква задължение за подаване на декларация по този закон, задължението следва да бъде изпълнено в едномесечен срок, считано от 01.12.2019г.

Без съмнение, предвиденото по § 4, ал.1 ЗПКОМПИ касае уредбата на възникващи задължения за деклариране при влизането в сила през 2018г. на закона и доколкото не са одобрени образци на декларации. От своя страна, предвиденото по § 68 от ПЗР на закона, който параграф е в сила от 23.01.2018 г., е целял да изключи от задължението за декларирането по § 4,общинските съветници, които са заемали такава длъжност при влизането на закона в сила през 2018г.

Изводите на СРС относно противоречието между посочената като нарушена разпоредба и разпоредбите, определящи сроковете за деклариране, са правилни, споделими са и изводите за допуснатото съществено нарушение на чл.57, ал.1, т.5 ЗАНН при издаването на НП и на чл.42, т.3 ЗАНН по отношение на АУАН, които нарушения са съществени.

Поради допуснатото противоречие в мотивите на НП относно нарушената разпоредба и обосноваването на срока за деклариране, съответно на нарушението, не може да бъде извършена преквалификация по смисъла на даденото тълкуване по т.1 от Тълкувателно решение № 8/16.09.2021г. на ВАС,от въззивния съд.

На основание всичко изложено, съдът намира оспорваното решение на СРС за валидно и допустимо, постановено при правилно приложение на закона, не се установяват касационни основания по чл.348 НПК за отмяната му, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 от АПК, Административен съд София-град, XII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №20136636/11.06.2021г. на Софийски районен съд, НО,
134-ти състав по НАХД №12549/2020г. по описа на СРС.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.